

K. 513/1152
Pest. Nov. 15. 1860.

Édes Barátom!

Pettenetes ez a te hallgatásod. Még Kőrösiért is,
tam utolsó leveleimet, s az őia semmi válasz.
Nem magamért, önzésből, jajdulok fel: miért,
talárféreték. Miért nem tudósítasz, miért
nem írsz, habár passzart is, s könnyebben
szórt merünk. Talán mondják hogy irtal ne,
ki nyúlásában is meg vagy ijedve s püsz
miatt. Ne hiold, édes barátom; iord et a főtél
gondokat. Aranyeres bajaid követezése,
a mint arot enyhülnek, er is elfog mit,
ni. Csak te vigyázz egészségre.

Rapsud-e már a lapot? Egyperü hús,
törta, se magam sem akartam, hogy
csifra legyen. Nagyobb baj ar hogy feler, nem
sireni el vele a jellemei csült. Utóképe,
mi könnyü, a ki ért hozzá, ha van mi,
böl. Nérem ide s vora nem lesz. Ide s vora
oda kell efnem, hogy adjam, a mit kapok
mint más. Az aegth. réfabe fentki sem akar
írni, — a jépiróvalami vezben egy-ke's név
kimeriti a jó írókat. Így nem dolgozban
már a jövő számban vlyot ugrom lefelé,
hogy a nyakam írök ki. Tudom, hogy
te nem igen írhatok: se ha még is volna

valamit, ne küldd másnak, küldd nekem. Mindig
kell az itt.

Monban én csak hírel, nem adok semmit,
egy-e? Oly járattan vagyok irraelben, oly ré-
gen nem honoráltak nekem semmit, hogy kora
seni tudot velmi, mit adják egy-oly verselt,
mint a lírad, és neked! A fructuózi kassa oly
arányt mutat, hogy lapou: egy-egy számára
30 fr. efik. Ebből én nem fraktíthatnét verse
10-nél többet. Ennyit küldöt uofjan: örömmel
küldenét 10-annyit, ha lehetne! Nyomoru his,
sírja az az enyem.

Családom most már egírtéged. Julia
vagy J hélig megint orbáncos völd, de
már fenn van. Laci körözön maradt.
En, Danka, hogy reuényeim fríthe mentet
jöformán, most sem bánam, hogy vórhagy
tam körözöt. Lehetten vala átélnem ottan
az újabb iskolai változásokat és az autonó-
miával felrindult ^{zavart} Kommissiógot. Egy országot
és abban 9-10féle kutmányt tanítani: az
sem ment volna nekem. Nem vagyok oly
mindentudó.

Itt már majd csak meglepett valahogy.
 Az egyből kiküzdöm, másba fogok, — sver.,
 gödör a hűgy, a míg lehet.

Szj, vagy irani Körtel egy pár sort. (Nőm
 itt volt a kedves Román airmynak.
 Rappa-e? Öletünk ei cirkolunk idején)

Szeretettel való barátus
 Arany S

[Faint, illegible handwriting in the upper section of the page]

X